

GÜNDEM

Kagider

Türkiye Kadın Girişimci Derneği (KAGİDER), Fransız Senatosunda düzenlenen 'Türkiye ve Fransa'da Kadınlar: Sorunları aynı, ya Mücadele Yolları' adlı toplantıda kadınların ortak sorunlarına değindi.

Sayfa 3

SANAT

Mimar Sinan Üniversitesi

127. kuruluş yılında, kendi bünyesi dışından olup Türkiye'nin sanat hayatına etkili katkıları olan şahıs ve kurumlara 2. kez "Akademi Özel Ödüller"ni verdi.

Sayfa 4

EĞİTİM

Silva Tanel

Ortak değerlerin; fark yaratan eğitim, frankofoni ve NDS geleneğiyle bulunduğu okul; Notre Dame de Sion Fransız vakfı bünyesinde yer alan: Neslin Değişen Sesi İlköğretim ve ana Okulları".

Sayfa 4

Aujourd'hui la Turquie Türkçe

Supplément gratuit au numéro 60, Avril 2010 d'Aujourd'hui la Turquie N°ISSN : 1305-6476

Bir Yemek Hikâyesi

Hayatımızı idame ettirmekten öteye gider yemek. Kendisi hayat olur çıkar.

Küçükükken ananemle elele tutuşup, şarkılar söyledik pazara giderken. Selanik göçmeni olan annemin ailesine büyük bir arsa verilmişti savaş sırasında. Büyükdadem savaş yıllarında lokantasında yemek yapıp fakirlere, yeni annelere dağıtmış, annem anlatır. Ben ise Ankara'da Kolej'de okuduğum yıllarda sömestr ve yaz tatilini ipe çekerdim, büyük arsası, iki tarafı meyve ağaçları dolu bahçe ile çevrilmiş, tüm Körfez'i kuşbakışı gören konağa, bahçeye kavuşmak için.

Hünnap, ayva, çeşit çeşit erik, yabani dut, beyaz dut, karadut, armut, malta eriği gibi meyveleri hep ağacından yemişimdir. Sabahları yumurtaları topladıktan sonra ise, çilek tarhına doğru süzülür ve kimseler görmeden iki üç çilek atardım ağzıma. Körfez'e inip, kıyıda midye toplayıp, teneke üzerinde pişirir hemen yedik. Midyelerin teneke üzerinde çıkardıkları sesler hala kulağımdadır. Ya eve gelen balıklar. Ya sakatat, paça, işkembe... Yazları bahçede kaynayan mısır kazanı.

Ben o zamanlar girdim mutfağa. Ananem elime iş tutuşturdu. Ben de o maharet-

li kadını mahçup etmeme adına elimden geleni ardıma koymazdım. Yerden bitme kuzinede sabahtan akşama kadar mum ışığı ateşinde paça çorbası kaynardı. Yazın sonuna doğru erikler kaynatılıp, tülbentlere dökülür, pestil olması için kurutulurdu. Kışın sobada sucuk, üzerinde kestane eksik olmazdı. Yazın evdeki kestane kokusunu çilek ve vişne reçelinin o yanık, iç gıcıklayıcı kokusu alırdı.

Ankara'da ise durum bununla paralel olsa da, tat olarak farklıydı. Bildircin yenirdi, annem ustaydı onları pişirmek konusunda. Ankara'yı deniz mahsulünden uzak sananlar ise çok yanılır, İstanbul'daki kadar taze balık yerdik. Sırf balık mı; küçükken evde pişen ahtapotun, kalamarın, karidesin kilosu beş paraydı. Elmalı tartlar tüm apartmanı kokuturken, Kolej'de şehir efsanesi olmuştu. Zeytinyağımız ve zeytin teneke ile Ayvalık'tan bir otobüse verilip, otogardan alınırdı. Tokat'tan bez sucuk gelirdi. Amerikan pazardan alınmış viski evden eksik olmazdı. 1980'lerin başından bahsediyorum.

Devamı Sayfa 2'de

1795'ten 2010'a...

Dünyanın merkezi Saint-Sophie'nin tam karşısında, Ocak 2005'te çalışmalarımıza başladık. Amacımız Montesquieu'nun, Voltaire'in, Jean Jacques Rousseau'nun, Victor Hugo'nun dilinde, felsefesinde bir gazete yayınlamaktır. İlk sayımızı 1 Nisan 2005'te sizlere sunduk. Ve şimdi 1 Nisan 2010; elinizde gazetemizin 60. sayısını tutuyorsunuz.

1795'ten beri Türkiye'de yayınlanan Fransızca gazetelerin en sonuncusu Aujourd'hui la Turquie, 1535'de Kanuni Sultan Süleyman ile I. François arasındaki işbirliğinden beri süren Türk-Fransız ilişkilerinin hakkaniyet, eşitlik ve ilerleme temelinde gelişmesini arzularken, her iki ülkenin globalleşen dünyada en üst yerlerde bulunmasını istemektedir. ALT'ın yaşamını bilinmeyen denizlere açılmış bir teknenin romantik yolculuğuna benzetebiliriz.

Bu yolculuğumuz esnasında uğradığımız limanlarda pek çok insanla tanıştık. Zaten yolculuğumuzun amacı değişik yerleri keşfetmek, o yerlerde öne çıkan kurumları ve o kurumlarla birlikte simgeleşen insanları tanımak, tanıtmaktır. Yayın hayatımızın dönüm noktası olan altmışıncı sayıda size gazetemizin adından da esinlenerek bugünün Türkiye'sindeki önemli dört insanı anlatmadan önce kısa da olsa genel bir değerlendirme yapma ihtiyacını hissediyoruz.

Türkiye dünyanın pek çok ülkesi gibi politik, ekonomik ve sosyal krizin içerisinde. Maalesef 21. yüzyılın ilk on yılı insanlık tarihinde savaşın yanı sıra ekonomik ve sosyal kriz yılları olarak hatırlanacaktır.

Yeryüzünün yeniden çok kutuplu hale dönüşmesi bir nebze olsun çok uluslu savaşları engellediyse dahi başta Afganistan olmak üzere yeryüzünün değişik noktalarında yerel savaşlar sürmekte. Savaş mı ekonomik ve sosyal krizi yoksa ekonomik ve sosyal kriz mi savaşı doğuruyor tartışması sürerken dünyanın belli başlı iki din, iki kültür etrafında kampa ayrıldığını da unutmamamız gerek.

Türkiye bu kamplaşmanın dışında kalmaya çalışarak iki dünya arasında hoşgörü, uzlaşma politikası izlemekte. Tabii ki dikensiz bir gül bahçesinde değiliz. Ekonomik ve sosyal krizin yanı sıra bizden binlerce kilometre uzakta olan savaşlar da bizi çok yönlü bir şekilde etkilemekte; özellikle sosyal yapının değişimine neden olmakta. İşte bu noktada Türkiye'nin geleceğini aydınlatabilecek bu dört kişiye tarihi görev düşmekte. Şimdi dört ayrı alanda ön plana çıkan bu dört kişiden sizlere bahsetmek istiyoruz.²

Güzel Sanatlar

Profesör Rahmi Aksungur'u Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nin kuruluşunun 125. yılında tanıdık.

Devamı Sayfa 3'de

Güneşli günler

Küçükükümde baharın geldiğini semt pazarından anladım, birbirine bağlanmış Pazar brandalarından sizden parlak güneş ışığı renk çeşitliliği artmış meyvelerin üstüne vururken pazarcılarının sesi daha kuvvetli çıkardı. Yıl boyu soğuktan pazara uğramamış insanlar bahara girişte tazelenmiş ve neşe dolu kahkahalarını sokağa salar, soğuk günlerde evde ördükleri yün filelerin canlı tonlarını bol yeşil sebze ile doldururlardı. Pazarın ortasına doğru bardak ve züccaciye satan tezgahın yanında bir portakal sandığı içinde kıızı-

lımsı, titrek tüylü küçük ayaklı civcivler satılırdı. Bu görüntü çocukların biraz sonra okuldan çıkarak küçük kartonlar içine konularak satılan civcivleri ceplerindeki üç beş bozuk parayla sahipleneceklerinin habercisiydi. O çocuklardan biri de bendim. Civciv sahibi olmanın ileride tavuk yada genelde horoz sahibi olma garantisi dışında içime verdiği en büyük mutluluk elime aldığımda duyduğum huzur verici sıcaklıkları ve hiçbir şeyde bulunmayan haşlanmış buğday kokularıyla. Pazarın sonunda yağlı sarı çiçekleriyle harika bir kokusu olan dağ çiçeği "Katır tırnağı" satılmaktaydı.

Devamı Sayfa 2'de

Nardis : İstanbul'da eğlence ve sanatın buluştuğu mekân

Galata Kulesi'nin hemen yanında, İstanbul'un gerçek anlamda tek jazz kulübü Nardis'te, Jazz Dergisi editörü ve mekan sahiplerinden Zuhal Focan'la Nardis Jazz Kulübü ve jazz müzik üzerine konuştuk.

Jazz kulübü fikri nasıl ortaya çıktı?

Müzik çalınma fikrinden çıkıldı. İstanbul'da ve Türkiye'de yerli, lokal müzisyenlerin adı jazz kulübü olan çalı-

cakları bir mekan yok. Hep kenarında, adında biryerlerde jazz oluyor ama, oralar hep sonradan jazz kulübü haline geliyor, önce mekan yapılıyor sonra burda jazz da olsa ne iyi olur fikri geliyor ve ondan sonra müzisyenlerin orda çalmaya başlamasıyla oluşuyor. Burası öyle değil, Nardis, lokal müzisyen çalsın, eğer gücümüz yeterse ilerde yabancı müzisyenlere yer verebiliriz fikrinden yola çıktık. 29 Ekim 2002'de Nardis'te ilk defa konser verildi.

Devamı Sayfa 2'de

Jazz'ın İstanbul'daki Sesi: Nardis Jazz Club (1. sayfadan devam)

Kriterleriniz Neler?

Nardis olarak bu işe başladığımızdan beri 7 yıl oluyor ve kriterlerimiz müziğe, müzisyene saygı, müzik dinleyicisine saygı. Nardis salt müzik için var olan bir mekandır. Bu anlamda ses düzeni, enstrümanlar ve sahne konforu olabildiğince sağlanmaya çalışılmıştır ve bunda da oldukça hedeflerimize ulaşmış durumdayız.

Özel bir komün diyebilir miyiz?

Evet kesinlikle. Onun için kulüp denmesine biz çok dikkat ediyoruz. Burası bar değil, bar ve kafe insanların biraraya gelip, içki içip sosyalleştikleri bir yer. Halbuki kulüp, hakikaten belirli bir çevre insanların bir amaçla toplantıkları bir yer. Anamlar arasında çok büyük farklar var. Kulüp olduğu için biz burda dinleyiciden çok önemli bir şey bekliyoruz; dinleyici müziğe odaklan-sın, müzik dinlesin. Burası konser salonu değil; yandaki, bu müziği dikkatle dinleyen dinleyiciyi rahatsız etmesin, gerekli saygıyı gösterebilir ve müzik dinlesin. Burada insanlar müzik dinlerken yüksek sesle konuşmazlar. Müzisyenler jam session* gibi çalmazlar, kendi projelerini hazırlarlar ve belirli bir proje olduğu için de çalacak müzisyenler önceden bellidir, çalışılmıştır, provalıdır. Yani burası dünyadaki anlamında bir jazz kulübüdür. Öte yandan Easy Jet kurumsal dergisinde de dünyadaki en iyi jazz kulüple-

ri sıralamasında 3. sırayı aldık. Ayrıca New York Times'da İstanbul'da gidilmesi tavsiye edilen tek jazz kulübü olduk.

İstanbul'da Jazz Nasıl Sizce?

Festivaller çok ses getiriyor. Festivaller için çok iyi basın çalışması yapılıyor. Bu sebeple her tür dinleyicinin gideceği tartışmasız bir gerçek. Gelen sanatçı da çok iyi zaten. Ama o kitlenin ne kadar ilgisini çekiyor? 2. şarkıda çıkıp gidiyorsa eğer çok ayıp oluyor. Bunlara tanık oluyoruz. Onun içinde jazz dinleyicisini bilgilendirmek gerekli, bir festivalin yalnızca senede bir kere olması yetersiz. Kulüplerin desteklenmesi lazım, eğer böyle bir sürü kulüp olursa, dinleyici bilinçlenir. O zaman burda dinleyerek, bilinçlenerek birşeyin ne olduğunu anlarsa, festivallere de dinleyicisini bilerek gider. Jazz Dergisi'nde de bunu yapıyoruz. İyi müziğin yapıldığı festivaller zaten gerekiyor.

Jazz Müziğin en iyi hali ne zamandı?

Jazz zaten yaşayan birşey olduğu için yıllardaki herşeyle özdeş. En kötü politikaları, ekonomileri yaşadığımız için jazz da en kötü olabilir. Jazzın şöyle bir özelliği var ilgiyi gerektiriyor. Size çok rahat ulaşmayan bir müzik. Sizin gayret edip kendinizi yetiştir-

meniz gerekiyor. Jazz müziğin bu özelliğinden dolayı, jazz dinleyicisi kendisine sunulmayan hizmete kendisi ulaşmaya çalışıyor. Adam araştırıyor İstanbul'a gidiyorum, ben nerede jazz dinleyebilirim. Bunun için Nardis'e bir yabancıyla ulaşması son derece kolay. Ne yapmasını gerektiğini biliyor.

NTV Radyo belirli günler Nardis'ten canlı yayın yapıyor mu doğru mu?

Cumartesi günleri Nardis'ten program kayıtlarını onlara veriyoruz ve böyle bir yayın oluyor. Halen düzgün ve kaliteli müzikler çalan ve insanlara bu iyi müziği ulaştırabilecek 2 radyo var.

Avrupa Birliği Projenizden bahsedebilir misiniz?

Biliyorsunuz İstanbul Avrupa 2010 Kültür Başkenti. Bizde bu kültür başkenti projeleri çerçevesi içinde kendi projemizi hazırladık ve sunduk. Bütçe nedeniyle kabul etmediklerini söylediler. Bu arada eşim Önder Focan'ın 17 yıldır Finlandiya ile çok iyi ilişkileri var. 15 yıldır festivale davet edilen tek türk müzisyen. Bu sebeple ordaki belediye başkanı Nardis'e geldi. Nardis'i gördükten sonra çok beğendi. Sonra bizi toplantıya çağırdılar. 2010 için İstanbul ve Finlandiya'nın küçük bir

festival şehri Pori arasında bir kültür sanat bağı oluşumuna, bir proje yapılmaya karar verildi. Önder'in 17 yıldır orada çalması da diğer bir etken. Pori'deki festivalin, İstanbul Jazz Festivali'nde bir ayağı olacağı bir proje hazırladık. Buna sivil toplum kuruluşu olarak içinde bulunduğumuz Galata Derneği de dahil oldu. Galata Derneği, İstanbul Jazz Festivali ve Nardis Jazz Kulüp olarak 2010 için bir proje hazırladık. İstanbul Jazz Festivali'ne Pori'den gruplar gelecek, Pori'ye İstanbul'dan gruplar gidecek. Bu kapsamda Brüksel'den bir hibe de söz konusu.

Nardis'te Festivaller Düzenleniyor mu?

Nardis'in önümüzdeki 29 Mart tarihinde yine genç amatörler, profesyonellere yönelik Genç Jazz Vokal yarışması var. Bu yıl 6.sını düzenliyoruz. Gençleri ve bu işe ilgi duyanları motive etmek için bu yarışmayı düzenliyoruz. Bu yarışmadan çıkan en iyi 3 kişiden ilkini Finlandiya'daki Lady Summertime yarışmasına gönderiyoruz. Şimdiye kadar 2 tane 1. çıkardık. Ayrıca Lady Summertime'da 10 bin euro para ödülü söz konusu. Birincilerimizden biri, 4 yıllık Berkley Müzik Okulu'nda okuyor. Bir diğeri Estonya'ya gidecek diğeri ise müzikal eğitime yönelik Polonya Pulawy'de jazz workshoplarına gönderiyoruz.

*Jam session: Genellikle jazz ve blues müzisyenlerinin bir araya gelerek plansız ve programsız doğaçlama müzik yapmaları.
*Ayşe Somüstün

Güneşli günler (1. sayfadan devam)

Uzun yemyeşil sapsarı ve dikensi ince yapıları vardı.

Dağ yamaçlarında bahar aylarında çıkmaya başlar yazın ortasına kadar devam ederdi. Adaların mimozası kadar sarı ve gösterişliydi. Baharın geldiğini o zaman sabah altıda çalan düdüğüyle iş başı yapan Göksu deresinin kenarındaki halat fabrikasından anlardım. Yaz tarifesine geçmiş çalışma sisteminin düdüğü sesi, artık ısınan havalarda açık bıraktığım odamın penceresinden içeri girer beni erkenden ayağa kaldırırdı.

Ben eve taşıdığım civcivlerimi kutu içinde beslerdim, sıcaklıklarına sarılır kokularını içime çekerdim. Kalktığımda onlar daha uykuda olur, birbirlerine sokulup kafalarını karınlarına saklamış kabarık tüylerini sevmemi beklerlerdi. Bahar ne güzeldi, güneş ışığı taşları ısıtır taşlar gece boyu ılık akşamlara alıştırdı. Beyaz çiçekler arasında tomurcuklanan erik taneleri erkenden toplanır konik şekle getirilen gazete kağıtları içinde küçük bir tuz külahıyla okul önlerinde satılırdı. Taze mısır kokusu elli metre

öteden burnuna dolar, arada tomurcuk güllerin kokusu ile yarıştırdı.

Mutluluk bahar gelince 500 metre uzaktaki gazinoya gidip denize bakarak külahta kaymaklı dondurma yemek ve gemilerin kıyıya vuran dalgalarından ıslanmaktı. Mutluluk belki baharı beklemek kadar uzun, belki baharı yaşadığın kadar kısa... Yaşam baharı hissetmek kadar güzel ve çocukluğun kadar temizse yaşanmaya değer. Hala uğur böceği kumbaranda para biriktiriyorsan ve hala yürürken külahta dondurma yiyebiliyorsan gençsin demektir. Eski fotoğraflarım hep bahara ait, hep arkada masmavi bir deniz ve erguvanların pembe çiçekleri. Kareler aynı; fonda değişen yanımızdaki sevdiklerimiz. Her bahar kızıl civcivimin ömrü kadar kısa olmasa ve fotoğraftaki dostlarım tekrar çocuk olsa... Tekrar bahar geldi ve ben sahildeyim henüz güneş bulutlar arasında ama kaymaklı dondurma ve boş bir karton kutuyla belki bir civcivim olur diye semt pazarına yürümek-teyim...

*Ayşe Buyan
abuyan@gmail.com

Bir Yemek Hikâyesi (1. sayfadan devam)

Sonra seyahatlerimiz... Ayvalık'tan Akdeniz'in sonuna kadar olan annem ile başbaşa gezilerimizde tattım bir sürü güzel şeyi, restoranda yemek yemeği, masada oturmayı, sipariş vermeyi öğrendim. Altı yaşından beri yollardayım desem yerinde olur herhalde. Hep en iyi masa bizimdi, en çok ihtimam bize gösterilir, en taze ve en güzel yemek ise bize gelirdi. Ayrıcalığı hep hissederdim. Ben İstanbul'a, annem de Bodrum'a taşınca yeni bir pencere açıldı. Bodrum pazarı; Yalıkavak pazarı derken köyler de fethedildi, köylüler de, hatta minik takalı balıkçılar da. İstanbul ise bir sonu olmayan hikâye. O zaman ben kepçe. Hırçın ve güzel İstanbul'un kimseye ona sahip olma ayrıcalığını verdiğini sanmıyorum.

Tuba Şatana kimdir?

1972'nin sonları hayata gözlerini açtı... Selanik ve Mardin köklerine uzanan bir ailede büyüyen Şatana, lezzet yolculuğuna annesinin mutfağında, onun kanatları altında

çıkta. Zamanın ilerlemesiyle bir aşçı, gastronom, seyyah, fotoğrafçı ve yemekçi olarak tarihe kendini işledi.

20 Yıllık profesyonel kariyerinden sonra bilgisini paylaşmak üzere kalemi eline aldı ve yazdı. *Chaine des Rotisseurs, L'Ordre Mondial Gourmets Dégustateurs ve Slow Food üyesi olan Şatana aynı zamanda lezzet yemek kokularının yükseldiği www.istanbulfood.com ve www.yiyecekveicecek.com sitelerinin mimarı...*

* Yazı ve fotoğraflar © Tuba Şatana

"Hoca Ressamlar, Ressam Hocalar"

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nin kuruluşundan bugüne 85 hocasının eserlerinin yer aldığı "Hoca Ressamlar, Ressam Hocalar: Sanayi-i Nefise'den MSGSÜ'ye Akademi Resim Hocaları" sergisi İş Bankası Kibele Sanat Galerisi'nde.

Türk müzeciliğinin temelini atan Osman Hamdi Bey'den Halil Paşa'ya, İbrahim Çallı'dan Bedri Rahmi Eyüboğlu'na kadar Türk resim sanatının öncülerinin eserleri büyük ilgi görüyor.

Türk resim tarihine toplu bir bakış niteliği taşıyan "Hoca Ressamlar, Ressam Hocalar: Sanayi-i Nefise'den MSGSÜ'ye Akademi

Resim Hocaları" sergisi, 24 Nisan 2010 tarihine kadar Pazar, Pazartesi ve bayram günleri hariç 10.00-19.00 saatleri arasında İş Bankası Kibele Sanat Galerisi'nde ziyaretine açık olacak.

Türkiye ve Fransa'da Kadınlar

Türk Mevsimi dahilinde KAGİDER ve Comité France-Turqui'nin düzenlediği 'Türkiye ve Fransa'da Kadınlar: Sorunları aynı, ya Mücadele Yolları' adlı toplantı 6 Mart'ta Palais du Luxembourg'da gerçekleştirildi.

Panelin katılımcıları Zeynep Göğüş, Şirin Tekeli, Pascale Perez, Yasemin Piriçioğlu, Gülseren Onanç, Cansen Başaran Symes, Nathalie Sarthou, Anne Soupa Binnaz Toprak, Fatmagül Berktaş ve Ali Kazancıgil'di. İlk bölümünün açılış konuşmasını yapan KAGİDER Derneği başkanı Gülseren Onanç, Türkiye'de kadının tam eşitliğe ulaşamayan yerinin Fransa kamuoyundaki bizlere karşı ön yargıları daha çok beslediğini, çözümlerin çeşitli platformlarda sivil toplum örgütleri ve derneklere birlikte beraberce geliştirebileceğine olan inancını vurguladı. *'Dünyanın herhangi bir yerindeki bir kadının gördüğü eşitsizliğin isveçli ya da fransız bir kadını da etkilemekte olduğunu savunan Onanç birbirimize görünmeyen ip-lerle bağlıyız'* dedi.

Türkiyede feminizmin tarihçesini, Atatürk'ün kadın haklarının kazanımındaki rolünden başlayarak, 80'li yıllardan itibaren yayılan feminist akımın aldığı yolu dinleyicilere aktaran Şirin Tekeli ise, *'Türkiye'de feminist hareketin Avrupaya göre 10 yıllık bir rötarla başladığını ve feminisim uzun yıllar ülkede burjuva bir bakış açısı olarak görüldüğünü belirtti.* Yapılan yasal değişikliklere ve katedilen aşamalara da değinen Tekeli, namus ve töre cinayetleri ve kadına yönelik

şiddetin Türkiye'de kadın sorunlarının en önemli maddesini oluşturduğunu ve bu konuda iyileştirmeler yapıldığını ama sorunun büyüklüğünde bir değişiklik sağlanmadığını belirtti. Siyasi yaşamda kadın adayların seçilemezler diye liste dışına tutulması mantığının değişmeye başladığını da vurgulayan Tekeli, Türkiye'nin meclisteki kadın milletvekili sayısı Avrupa'da ki en düşük orana sahip olduğunu belirtti.

Price Waterhouse Copersin Türkiye başkanı Cansen Başaran Symes kadının iş dünyasındaki yerini ve öngörülerini anlattığı konuşmasında, kadınların iş yaşamında daha tahammüllü ve hoşgörülü olduğunu, kendilerini her tartışmayı kazanmak zorunda hissetmediklerini, kadınların erkeklere oranla yaklaşımlarını daha bütünsel olduğunu bununda büyük resmi okumada avantaj sağladığını savundu.

Pascale Perez, Fransa'da üst yönetimlerde kadın olmanın iş dünyasında yaşattığı eşitsizlikleri vurgularken, sorunların Türkler ya da Fransızlar diye farklılık göstermediğini, rekabetçi ortamda kadının her zaman geri plana itilmeye çalışıldığını ver bundan doğan sorunlar olduğunu vurguladı. Erkek ve kadın çalışanları ücretlendirilmesindeki eşitsizlik, yönetici pozisyonuna gelememe, gelebildiği takdirde ayrı muamele Fransa'da farklılık göstermemekte.

Dinler ve kadın konusunun tartışıldığı ikinci kısımdaysa, İstanbul Üniversitesi öğretim üyesi Fatmagül Berktaş ataerki değerlerin, cinsiyet arası hiyerarşi, erkeklerin hegemonyasının, kadına hep şüpheli bir yaklaşım ve saf olmadığını varsayılmasının özünün çok

eskilere dayandığını tarihteki çeşitli toplumlardan verdiği örneklerle vurguladı. Erkeğin gücü ve kimliğinin, kadının cinsiyetini kontrol etmeye yönelik yaklaşımın nedeninin dinler olmamakla birlikte, kadının rolünün gerilemesinin dinlerin kurumsallaştıktan sonra daha fazla belirlilik kazandığını da belirtti.

Bahçeşehir Üniversitesi öğretim üyesi Binnaz Toprak, cumhuriyetin ilk yıllarında yapılan reformlar Türklerin kadın erkek ilişkilerini çok büyük ölçüde değiştirdiğini, o dönemki toplum için çok radikal olan bu batı medeniyetine dahil olma projesi kadın üzerinden yürütüldüğünü bununda diğer müslüman dünyadan Türkiye'yi ayıran büyük bir özellik olduğunu vurguladı. Yapılan uluslararası bir araştırmaya da atıfta bulunan Toprak müslüman kamaoyuyla sadece hristiyan ve yahudi değil, budist, hindu veya şamanist gibi diğer dinlere mesup toplumlardan toplumsal cinsiyet konusunda çok farklı ve daha tutucu bir yapı sergilediğini vurguladı.

'Ekonomik kalkınmanın en önemli öğelerinden biri işgücünün büyüklüğü ve bu konudaki en önemli anahtar kadın işgücüne katılım oranının artırılması olduğu biliniyor. ABD'de toplam işgücünün yarısı kadınlardan oluşurken, bu oran Avrupa geneli yüzde 60lara çıkıyor, Türkiye'deki oranın yüzde 24 civarında bulunuyor. Türkiye Dünya Ekonomik Forumu'nun hazırladığı 'Toplumsal Cinsiyet Eşitsizliği Endeksine' göre 2007 itibarıyla kadın istihdamında 128 ülke arasında 123. sırada ve OECD'nin raporuna

göre devlette kadın istihdamında da yüzde 12 ile en geriden gelen ülke. Evet 1934'de çoğu Avrupa ülkesinden önce edindiğimiz hakların ayrıcalığı yaşayan bir ülkeyiz ama o tarihten bugüne kadar meclise 8 bin 794 erkek vekile karşılık sadece 236 kadın girebilmiş.

Diğer yandan üniversitelerdeki yüzde 35'lik kadın akademisyen oranıyla, birçok Avrupa ülkesinin önünde yer alan, ikilemlerle dolu ülkemiz bir köşesinde en prestijli meslek grublarında kadınlara ön saflarda yer açabilirken başka bir köşesinde kızlarına temel eğitim imkanını sağlayamayabiliyor, daha da acısı yaşam haklarını koruyamayabiliyor. Dünyada her 3 kadından 1'i zengin ya da yoksul her ülkede, din, etnik köken ve sosyal sınıf tanımayan aile içi şiddete maruz kalıyor, Türkiye hergün töre ve namus cinayetine kurbanlar veriyor. Evet farklı farklı raporlara bakıldığında kadın olmak dünyanın her köşesinde zor. Değişmeyen tek gerçek cehaletle, hep beraber savaşmadıkça bu mavi gök altında kadına uygulanan zulmün ve eşitsizliğin bedellerini kadın-erkek, eğitilmiş-eğitimsiz, kentli-köylü hepimizin ödüyor ve ödeyecek olması..

* Ivgen Dubreil

1795'ten 2010'a... (1. sayfadan devam)

Üniversitenin rektörü, heykeltraş hocamız yaptığı sanatsal çalışmaların yanı sıra üniversitenin dünya çapında akademik ve sanatsal bir merkez haline gelmesi için büyük uğraş vermektedir.

Son olarak Türkiye İş Bankası'yla yapılan anlaşma çerçevesinde üniversite bünyesine kazandırılan resim restorasyon laboratuvarı daha şimdiden Avrupa'nın sanat merkezlerinde konuşulmaya başlamıştır. Nitekim Cumhurbaşkanı Abdullah Gül 5 Mart günü üniversiteye yaptığı ziyaret ile de bu çalışmaları onurlandırmıştır.

Kültür ve Tarih

Prof. Dr. İlber Ortaylı başlı başına bir kişilik. Herkesin sevdiği, ondan bir şeyler öğrenmek istediği bir tarihçi, akademisyen... Bize tarihi anlatırken günümüzü izliyor ve tarihe not düşecek gözlemlerde, açıklamalarda bulunuyor. Tartışmasız bir şekilde günümüzde uzlaşmaz gözükken ülkelerin politikacılarının, aydınlarının kabul ettiği bir Türk münevveri. Profesör Ortaylı, her ne kadar Topkapı Sarayı'nın duvarları arasında sıkışmış olsa da, Türkiye'nin global ekonomideki yerini sağlamlaştırmak, geçmişiyile geleceği arasındaki köprüyü kurmak için ihtiyacı olan tarihsel altyapıyı doldurabilecek yetenekte çok yönlü bir insan.

Finans ve Ekonomi

Ersin Özince, Türkiye İş Bankası Genel Müdürü'nü gazetemizin kuruluşundan önce de yurtdışından takip ediyorduk. Özince, globalleşen ekonominin ana damarlarından bankacılık sektöründeki başarılı çalışmalarının yanı sıra sanata, kültüre ve yayıncılığa da verdiği destekle dikkatleri üzerine toplamış olmasına rağmen mütevaziliğinden hiçbir şey kaybetmemiş. Son projelerinden birisini sizlerle paylaşmak istiyorum. Bankanın İstiklal Caddesi'ndeki tarihi binasında Türkiye'nin ilk özel resim ve heykel müzesinin kurulmasının çalışmaları hızla yürütülmekte.

Ticaret

Dr. Murat Yalçıntaş, dünyanın en büyük sivil toplum örgütlerinden birinin başına daha 40 yaşında, 2005 yılında seçildi. Dünyanın 17. büyük ekonomisi Türkiye'nin en büyük ticaret merkezi İstanbul'da 350 bin üyeli ticaret odasını yönetmekle yetinmeyerek ikinci kez seçildiği Akdeniz'e kıyısı olan ülkele-

rin ticaret odaları ASCAME'nin başkanlığını da üç yıldan beri başarıyla yürütmekte. Uzlaşma ve arabuluculuğu yönetme ve analiz sanatıyla birleştiren Murat Yalçıntaş'ın çalışmaları dünyanın önde gelen devletlerinin de gözünden kaçmamakta. Geçtiğimiz günlerde İtalya ve Fransa'dan aldığı nişanlar bunun bir göstergesidir.

Bir futbol takımındaki gibi, on numarayla simgeleştirilen oyun kuruculuğunun tüm özelliklerini birleştiren lider dört insandan bahsettik.

İşte *Aujourd'hui La Turquie*'nin altıncı yılında, Türkiye'nin geleceği için, ekonomik, sosyal ve politik krizden çıkması için göz ardı edilmemesi gereken dört insanı sizlere taktim ettik.

Bizden söylemesi...

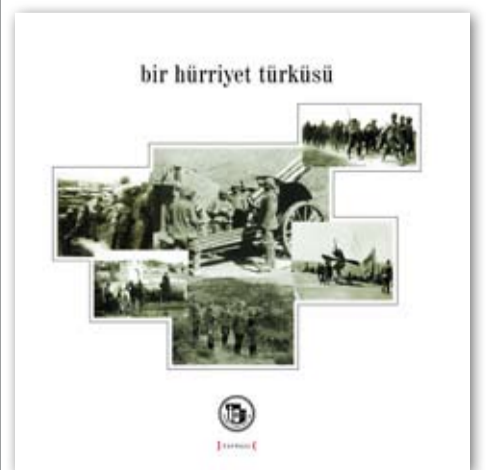
¹ Türkiye topraklarında yayımlanmış dört yüzyü aşkın Fransızca gazetelerden bazıları: Bulletin des Nouvelles (1795), Gazette française de Constantinople (1796), Smyrneen (1924), le spectateur Oriental (1824), Moniteur Ottoman (1831), Le Courrier d'Orient (1861-1876), Stamboul (1875-1934), Jeune turc (1909-1915), Le Journal de Constantinople (1839-1866) et la Turquie (1866-1895), Levant Herald (1856-1914), Levant Times (1868-1874) et Oriental Adviser (1882-1920).

²Sıralama soyadlarına göre alfabetik olarak yazılmıştır.

* Dr. Hüseyin Latif, Genel Yayın Yönetmeni

Çanakkale'den "Bir Hürriyet Türküsü"

Çanakkale destanı bir kez daha 300'den fazla görsel içerikli bir fotoğraf albümüyle ölümsüzleştiriliyor. Albüm, bugüne kadar yayımlanmamış fotoğraf, mektup, harita, belge gibi görsel malzemeleri ve Atatürk'ün "Arıburnu Muharebeleri ve Anafartalar Askeri Raporları"nı kapsıyor.

* İstanbul Ticaret Odası yayınları (İTO)

“Neslin Değişen Sesi” ana ve ilköğretim okulu

“Neslin Değişen Sesi”, anaokulumuzun ve ilköğretim okulumuzun ortak adı... Farklı bir ad... Biraz da masalımsı... Ancak, anlamı çok açık : 154 yıllık Notre Dame de

Sion geleneğinin yeni ve değişen nesillere kadar uzanan varlığı, sesi... Her üç eğitim kurumunda da eğitim anlayışı aynı olduğu gibi logosu da aynı: NDS.

Amaçlarımızdan biri, 3 yaşından itibaren bu köklü eğitim yuvasına giren öğrencilerimizi, modern eğitim anlayışını da göz önünde bulundurarak tüm yönlerden donanımlı, kendisine, çevresine ve farklı kültürlerle saygı duyan, sorumluluk sahibi bireyler yetiştirmek... Bir diğeri ise, ülkeler arasındaki sınırların yavaş yavaş ortadan kalktığı günümüzde, ana dili dışında başka dilleri de yeterli düzeyde kullanabilen bireyler yetiştirmek. Bunun için de 3 yaşından itibaren yoğun Fransızca, 4. sınıftan itibaren de İngilizce öğretimini gerçekleştirmekteyiz.

Notre Dame de Sion ailesinin en küçükleri olan anaokulu öğrencilerimiz, 6 yaş grubunda okuma-yazma, dikkat-algı ve bilişsel etkinliklerle 1. sınıfa hazırlanmakta, küçük gruplarda ise, kendi gelişim özelliklerine ve yaş düzeyine uygun olarak müzik-ritim, oyun-hareket ve drama etkinlikleriyle Fransızca ve Türkçe dil gelişimini göz önünde bulundurarak sos-

yal ve fiziksel alanda desteklenmektedirler. Ayrıca, öğrencilerimiz, konularında uzman kişilerle her yaş grubuna yönelik atölye çalışmaları yapmakta, aile katılımını destekleyen projelerle ilköğretim çağına hazırlanmaktadır.

“Kaliteli İnsan” yetiştirmeyi amaçlayan ve öğrenci merkezli eğitim sistemini uygulayan ilköğretim bölümümüzde ise Milli Eğitim Bakanlığının programının yanı sıra Fransızca Yabancı Dil, Fransızca Etkinlik ve İngilizce saatleriyle yoğun yabancı dil öğreniminin yanı sıra modern dans, bale, step, basketbol, voleybol, masa tenisi, satranç, folklor, scrabble, tenis, drama, sinema, çizgi film-animasyon, resim, müzik, Fransızca tiyatro, kil-

seramik, basın-yayın, fen ve teknoloji, kukla, fotoğrafçılık, gezi gibi etkinlikler gerçekleştirilmekte, öğrencilerimizin gelişimine katkı sağlayan, onlara bireysel ve grup içinde çalışmayı, sorumluluk almayı öğreten projeler hazırlanmakta ve gezi, seminer gibi ders dışı eğitim çalışmalarına ağırlık verilmektedir.

Ayrıca, ölçme-değerlendirme birimimiz tarafından öğrencilerimizin seviyelerine göre uygulanan dikkat, yetenek ve SBS'ye hazırlık çalışmaları yapılmakta, rehber öğretmenlerimizle de bir yandan öğrencilerimiz, diğer yandan velilerimiz farklı konularda yönlendirilmekte ve bilgilendirilmektedir. Çevresine saygı duyan bireyler yetiştirme-

yi amaçlayan okulumuz, vermeye çalıştığı kaliteli eğitim ve öğretimin yanı sıra, toplum hizmeti çalışmalarıyla öğrencilerine paylaşma, yardımlaşma ve dayanışma gibi değerleri toplum yararına kullanma bilincini kazandırır. Bu doğrultuda her sınıf düzeyinde planlanan farklı sosyal sorumluluk projeleri ile öğrencilerimiz bu değerleri yaşayarak içselleştirir ve benimserler. İstanbul Zihinsel Engelliler Vakfı (İZEV) öğrencileri ile yapılan ortak çalışmaları; Bomonti Fransız Fakirhanesi (Petites Soeurs des Pauvres) yararına yılda iki kez düzenlenen kermese katılımı ve katkıyı; selden zarar gören Aziz Nesin Vakfı'na ziyareti ve maddi yardımı; Ağrı, Bartın, Batman gibi

illerdeki okullara öğrenciler tarafından toplanan kitap ve malzemenin gönderilmesini bunlara örnek olarak sayabiliriz.

2001 yılından bu yana katıldığımız sanatsal, kültürel ve sportif etkinliklerin hepsi “Adımız Gibi Farklıyız” sloganımızı doğrular niteliktedir.

Her yeni eğitim-öğretim yılının başında olduğu gibi 2010-2011 yılı için de anaokulumuza 2005-2006-2007 doğumluları ve 1. sınıfa başlayacak öğrencileri ön kayıt ve mülakat yoluyla alacağız. Tanıtım günlerimiz 12-30 Nisan tarihleri arasında ...

SEVGİNİN VE SAYGININ OLDUĞU YERDE MUTLULUK VARDIR...

*Silva TANEL

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Akademi Özel Ödülleri Sahiplerini Buldu

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, 1883 yılında, sanat tarihçisi, arkeolog, müzeci, ressam, mimar Osman Hamdi Bey tarafından kurulmuş ve günümüze kadar Türk toplumunun sanat etkinliklerini başlatan, geliştiren, sanat alanında uzmanlaşmış kişiler yetiştiren bir kurum olmuştur. Her yıl onlarca mezun veren kurum gün geçtikçe Türkiye'nin sanat alanında güçlenmesinde ve yurtdışında tanınmasında büyük rol oynuyor.

Bu yıl 127. kuruluş yılını kutlayan Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, kendi bünyesi dışından olup Türkiye'nin sanat hayatına etkili katkıları olan şahıs ve kurumlara ikinci defa 'Akademi Özel Ödülleri'ni verdi. Cumhurbaşkanı Sayın Abdullah Gül'ün de katıldığı ödül töreninde, kitap ve sanat fuarlarına öncülük yapması nedeniyle TÜYAP adına Sayın Bülent Ünal, Türk kültür sanatına yön verici nitelikteki koleksiyonuyla ve açtığı sergilerle Türk sanatının gelişmesinde önemli katkılarda bulunan Pera Müzesi adına Sayın İnan Kıracı ve 1940 yılından bu yana oluşturduğu resim heykel koleksiyonuyla ve 1956 yılında başladığı kültür sanat yayımlarıyla yaptığı katkılar ve bu yıl içinde Türkiye'de ilk defa bir banka-

nın kuracağı resim-heykel müzesi kuruluş kararını alarak icraata geçmesi nedeniyle Türkiye İş Bankası adına yönetim kurulu başkanı Sayın Caner Çimenbiçer 'Akademi Özel Ödülü'ne layık görüldü.

Üniversite rektörü Sayın Rahmi Aksungur'un açılış konuşmasının ardından kısa bir konuşma yapan Cumhurbaşkanı Gül, Türkiye'nin en köklü üniversitelerinden biri olan Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nin Türk sanat ve kültür hayatına büyük katkılarda bulunan, hem bir bilim yuvası, hem de sanat ve kültür merkezi olduğunu, bu nedenle üniversite ile gurur duyduğunu belirtti. Türkiye'nin en seçkin yazarlarının, şairlerinin, mimarlarının bu üniversitede yetiştiğini belirten Gül bundan sonra da Türkiye'nin gücünü, sesini, kültür

ve sanat derinliğini bütün dünyaya tanıttacak sanatçıların ve kültür adamlarının bu üniversiteden çıkacağına inandığını ifade etti.

Cumhurbaşkanı Sayın Abdullah Gül, üniversitenin Akademi Ödülleri ile ayrı bir hizmeti yerine getirdiğini, ödül verilen kurumların faaliyetlerini törende yapılan

tanıtımda dinlerken çok büyük gurur duyduğunu söyledi ve ödül alan

İnan Kıracı, Caner Çimenbiçer'i ve Bülent Ünal'ı tebrik etti. Cumhurbaşkanı Gül, kültür sanat için katkıda bulunanların ödüllendirilmesinin önemine vurgu yaparak, “Hepimizin bildiği bir söz vardır; marifet tabii ki iltifata tabiidir. Ama yapılan güzel ve iyi şeylerin bilinmesi, tanınması gerçekten değer

ifade etmektedir, bu apayrı, hiçbir şeyle ölçülemeyen bir tatmindir” dedi.

Sayın Abdullah Gül “Türkiye’de son yıllarda özel müzeciliğin gelişmesi, Türk kültür hayatının zenginleştiğini gösteriyor. Bu bağlamda Suna-İnan Kıracı Vakfını çok takdir ettiğimi belirtmek istiyorum. Öte yandan Akademi Özel Ödülü’ne layık görülen bir diğer kurum olan İş Bankası da, Türkiye’de sadece ekonomi alanında değil, sanat ve kültür faaliyetlerinde de önemli bir yer tutmakta. İş Bankası’nın resim-heykel müzesi kurması da gerçekten övgüyle karşılanacak bir girişim. Ödül alan bir diğer kurum TÜYAP ise bana göre ayrı bir efsane. 80’li 90’lı yıllarda sade bir vatandaşın TÜYAP’ın kitap fuarlarını gezerdim. 1982 yılından beri gerçekleştirdiği fuarlar ile topluma kitapları sevdirmekteki, yazarlarla okuyucuları bir araya getirmekteki başarısından dolayı bu kurumu da tebrik etmek istiyorum” dedi.